

ת"פ 29175/09/13 - מדינת ישראל נגד רונית גלפנד, ליאור פלטיאל גלפנד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 29175-09-13 מדינת ישראל נ' גלפנד ואח'
בפני כבוד השופט הבכיר יצחק לובוצקי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אופיר רון

המאשימה

נגד

1. רונית גלפנד
2. ליאור פלטיאל גלפנד
ע"י ב"כ עו"ד זרי חן

הנאשמים

הכרעת דין

המאשימה הגישה כתב אישום כנגד גב' רונית גלפנד (להלן: "**הנאשמת**") ומר ליאור גלפנד (להלן: "**הנאשם**"), המייחס להם עבירה של העסקת עובדת זרה בשם MARIA SOLEDAD CARACUT מ'ס' דרכון: HH470744 אזרחות: פיליפינית (להלן: "**העובדת**") שלא על פי היתר כדון, עבירה לפי סעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדון והבטחת תנאים הוגנים) התשנ"א-1991 (להלן: "**חוק עובדים זרים**").

הנאשמים במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הבעלים והמחזיקים של נכס ברח' ויתקין 2 ברמת השרון (להלן: "**הנכס**").

בכתב האישום נטען, כי בתאריך 27.1.13 בשעה 11:00 או בסמוך לכך נערכה בנכס ביקורת ונמצאה בו העובדת שהועסקה על ידי הנאשמים ללא היתר.

בהסכמה, תוקן כתב האישום וייחס לנאשמים העסקת העובדת למשך תקופה של חודש ימים בלבד בינואר 2013 (עמ' 2 לפרוטוקול מיום 3.5.16, ש' 7-8).

ביום 3.5.16 הורשעה הנאשמת בביצוע העבירה על בסיס הודאתה, ונגזר עונשה. טענת הנאשם כי "אין להשיב לאשמה" התקבלה והנאשם זוכה.

המאשימה הגישה ערעור לבית הדין הארצי (ע"פ 16-06-34795), אשר בפסק דינו מיום 7.2.17 קיבל את הערעור, דחה את טענת ה"אין להשיב לאשמה" והורה להשיב את עניינו של הנאשם לצורך בירור האישום לגופו.

הכרעת הדין:

סעיף 2(א) לחוק קובע כי "מעסיק" ש"העסיק עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל מכוח חוק הכניסה לישראל והתקנות לפיו", או "העסיק עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1"ג" - עבר עבירה פלילית. כתב האישום ייחס לנאשמים ביצוע עבירה לפי החלופה השנייה - העסקה בניגוד להוראות סעיף 1"ג לחוק. סעיף זה קובע כי "לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן הממונה או עובד משרד הפנים מטעמו, התיר בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעסיק, ובהתאם לתנאי ההיתר...".

לצורך הרשעה בעבירה על פי החלופה השנייה של סעיף 2(א) לחוק, יש להוכיח, מבחינת היסוד העובדתי, כי נמצא "עובד זר" (מי שאינו אזרח או תושב ישראל לפי סעי' 1 לחוק), וכי הנאשם העסיק אותו ללא היתר כדן. מבחינת היסוד הנפשי יש צורך בקיומה של מודעות (ע"פ 14-12-14758-12 מדינת ישראל נ' סיון ברקוביץ - (מיום 1.1.17)).

חזקה שהיא בבחינת כזו הניתנת לסתירה היא, שהבעלים/המחזיק של הנכס שבו נמצא העובד הזר מועסק, שלא כדן, הוא גם המעסיק.

וכפי שקבע בית הדין הארצי במסגרת הערעור: "נקודת המוצא במקרה של עובד משק בית היא שיחסי העבודה נקשרו בינו ובין המחזיקים בבית, שהם אלה אשר נהנים מעבודתו. בהעדר ראיה לסתור, משק הבית הוא בבחינת שותפות שהשותפים בה- בני הזוג, יחד ולחוד, הם מעסיקיו של העובד".

במקרה דנן, הנאשמת כבר הודתה והורשעה בהעסקתה של העובדת הזרה. דומה כי גם הנאשם, נהנה ישיר מעבודתה של העובדת מתוקף היותו מנהל משק בית משותף עם רעייתו; הנאשם ידע על העסקתה של העובדת, הכיר אותה והעובדה שסמך על רעייתו שעה שאמרה לו כי בדקה את מעמדה של העובדת, אינה מספיקה כדי לסתור את החזקה שהיה נהנה ישיר מעבודתה, גם אם לא היה מעורב בפרטי ותנאי העסקתה; הנאשם אישר גם כי ידע מהו השכר ששולם לה (ר' לעניין זה עדותו- עמ' 10 ש' 18-20, עמ' 11 ש' 1-5, ש' 20-24).

אשר ליסוד הנפשי, הרי שנדרשת מודעות המתקיימת גם במקרה של "עצימת עיניים". במקרה הנוכחי דומה, כי יש לראות בנאשם כמי "שעצם את עיניו" בכל הנוגע לאפשרות של העסקת העובדת שלא כדן. כאמור, הנאשם, נהנה ישיר מעבודתה של העובדת מתוקף היותו מנהל משק בית משותף עם רעייתו. הנאשם אישר, כי היה ידוע לו שיש צורך בהעסקת העובדת ברישיון ואף התעניין בנוגע למעמדה (עמ' 11 ש' 22-23).

כאמור, גם אם הנאשם שכנע כי הייתה לו מעורבות נמוכה מאוד בהעסקתה של העובדת, הרי שהסתפקות במענה של רעייתו בדבר מעמדה של העובדת, אין בה די כדי לפטור אותו מאחריות מ"הפן הנפשי", ובהתאם גם מביצוע העבירה.

5129371

אשר למידת מעורבותו של הנאשם בהעסקתה של העובדת, הרי שזו תישקל כמובן לקולא במסגרת הטיעונים לעונש, לכשישמעו.

סוף דבר:

אני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 2(א) (2) לחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים) התשנ"א-1991 (להלן: "**חוק עובדים זרים**").

נקבע לטיעונים לעונש ליום 9.1.18 בשעה 9:00.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.